

GABINETE TÉCNICO DE IGUALDADE

CONFEDERACIÓN DE EMPRESARIOS DE GALICIA

Con “prestacións de serie”

Co financiamento de:

Con “prestacións de serie”

Todo o mundo sabe que, ao comprar un vehículo, pode incluír prestacións “**de serie**” (de fábrica), ou opcionais (adquírense a posteriori e págase un prezo extra por elas).

Traslademos o anterior ás crenzas sobre as capacidades e habilidades “**de serie**” de mulleres e homes:

- Elas cuidadoras e boas en humanidades.
- Eles líderes e con marcadas habilidades en áreas de ciencias duras, tecnoloxía, enxeñería e matemáticas.

O Departamento de Filosofía da *Princeton University*, publicou un estudo na revista *Science* onde se presentaban evidencias de que as mulleres están presentes en menor proporción en áreas en que se cre que requiren brillantez e talentos innatos, e non traballo arduo e dedicación. Segundo o mesmo, **ás mulleres apréndeselles**, desde a infancia, a crer niso, o que pode desanimalas a elixir unha carreira en temas como matemáticas, física ou enxeñería.

A premisa da que parte o estudo é que a crenza individual sobre o que se require para ter éxito en determinada actividade depende da importancia que esa persoa dálle ao “*talento innato*” (aquilo que se lle dá ben a unha persoa de forma natural, mesmo sen ter coñecementos ou preparación na materia).

Dado que o **colectivo feminino adoita ser estereotipado negativamente neste aspecto**, elas mesmas acaban considerando como “*hostil*” a área que salienta o talento innato.

Como era previsible, o estudo mostrou correlación inversa entre as áreas que valoran o talento innato e o número de mulleres representadas nestas áreas, extraendo as seguintes conclusións:

- Non hai evidencia convincente de que os homes e mulleres difiran intelectualmente de forma que sexa relevante para que obteñan éxito en determinadas áreas.
- A baixa representatividade feminina en certas disciplinas non resulta de diferenzas reais na habilidade intelectual, senón do resultado de diferenzas que se presumen entre homes e mulleres.
- As mulleres son menos propensas a elixir carreiras en áreas que exaltan a xenialidade e a brillantez.

No século XIX asociábase a estrutura do cranio a función (as capacidades para desempeñar unha tarefa) e transmitíase que o feito de que o cranio dos homes fose máis grande que o das mulleres obedecía a que eles eran máis intelixentes.

Ademais, este argumento utilizouse para soste a idea de que homes e mulleres tiñan distintas capacidades, baseándose en xustificacións biolóxicas relacionadas coa reprodución: a elas, ao investir toda a súa enerxía na reprodución, non lles quedaba nada para o intelecto. E isto tamén servía para xustificar a distribución dos roles sociais: elas coidadoras, eles provedores; “sesgo” que se empezou a utilizar para excluír ás mulleres do ámbito público e relegalas ao ámbito privado.

Agora sabemos:

1. O cranio dos homes non é máis grande que o das mulleres se se relativiza o volume do mesmo co peso do corpo.
2. A estrutura non implica función.
3. A diferenza entre os cerebros de mulleres e homes é igual que a diferenza entre os cerebros das mulleres, por unha banda, e os cerebros dos homes, polo outro (de acordo con un traballo da neurocientífica israelí Daphna Joel, que conclúe que, independentemente da genitalidad, non hai un cerebro idéntico a outro).

Lucía Gabriela Ciccía, investigadora do Centro de Investigacións e Estudos de Xénero da UNAM, pensa que falar de dúas formas biolóxicas e de dúas formas de capacidades cognitivas e conductuales, e tratar de xustificalas en termos xenitais e cerebrais, respectivamente, é parte dun **discurso sesgado** que reproduce un sistema de valores androcéntrico.

Na súa opinión, o que caracteriza ao ser humano como persoa é a nosa **singularidade**, un **concepto diferente do de individualidade**:

“A individualidade é un concepto neoliberal que non problematiza as nosas relacións estruturais; en cambio, a singularidade si as problematiza, pero, ademais, visibiliza a nosa capacidade de axencia, é dicir, a capacidade que posuímos as persoas para actuar no mundo e modificar as nosas prácticas prescritas polos estereotipos de xénero.”

Entón, por que hai poucas mulleres con formación científica e moitas en disciplinas sociais?

- Polas falsas crenzas das capacidades innatas, que aínda manteñen que as mulleres non dispoñen das habilidades necesarias.

- Polas diferenzas en canto a expectativas: Só o 12% de pais/nais esperan que as súas fillas elixan estudos STEM (Ciencia, Tecnoloxía, Enxeñería e Matemáticas), proporción que sobe ao 35% cando se trata das expectativas que teñen con respecto aos seus fillos varóns.
- Por falta de modelos de referencia femininos. Tanto na ficción (películas, series...) como na realidade, existe un problema de visibilidade de presenza feminina como profesionais de éxito en sectores científicos.

Por tanto, é necesario potenciar o acceso da muller a todas as disciplinas, despertando o seu interese desde idades moi temperás (con xogos) e que as adolescentes teñan referentes de mulleres que triunfan en carreiras profesionais das áreas de tecnoloxía e enxeñería.

Para concluír:

É preciso acabar cos estereotipos que frean o acceso da muller ás carreiras científicas e tecnolóxicas e lembrar que as prestacións “*de serie*” inclúenas os vehículos, pero non as persoas; as persoas (mulleres e homes) teñen distintas capacidades e habilidades, pero non depende do sexo.

**Se queremos avanzar como sociedade, é imprescindible que
aproveitemos o talento.**

TODO o talento: masculino e feminino.